

Félrevonulás Jézussal

Szentkirályszabadja, 2011. március 13.

L. Zsolt 23

T. Lk 9, 10/b – 11.

Nemrég lelkész kollégáimmal egy kisebb körben beszélgettünk. Elmondtuk egymásnak őszintén, hogy vagyunk, és aztán beszélgettünk a bűjtről is, arról, kinek mit jelent, és hogyan készül rá. Kollégáim közül többen is őszintén megfogalmazták: nem tudják pontosan, mit is kezdjenek a bűjttel. Egyikük szó szerint ezt mondta: Keresem, de nem találtam meg. Elmondtam nekik is, és most nektek is: bennem is vannak hasonló tétova érzések. Talán nektek is ismerős ez. Ám az az ige, amit az imént felolvastam, úgy érzem, sokat segített. Nagyon közel jött hozzám a készülés során, és a bűjtre nézve fontos üzenetet adott. Az a reménységem, hogy nektek is fog jelenteni valamit, amit most ebből elmondok.

Ebben a másfél versben két csoportot is látunk Jézus körül: először a tanítványok kis körét, majd egy sok ezer fős sokaságot, akik Jézus után mentek. Mindkét csoport ugyanazt teszi: félrevonul Jézussal. Mi a bűjt? Mai igénk alapján ez: félrevonulni Jézussal! Másképp teszi ezt a tanítványok kis köre, és másképp a több ezer fős érdeklődő sokaság. Mindjárt megnézzük a különbséget, előbb azonban arról, amiben megegyeznek: félrevonulnak Jézussal. Miért fontos ez, mit adhat?

1. Először azt lássuk meg, hogy itt egyik csoport is, meg a másik csoport is nem magában vonul félre, hanem Jézussal teszik ezt.

Miben más Jézussal félre vonulni, mint Nélküle? Ha Jézussal vonulsz félre, akkor a lehető legjobb társaságba fogsz kerülni. Jézus személye, Jézus jelenléte a lehető legjobb társaságot fogja megadni a számunkra! Próbáltad már, van ilyen tapasztalatod? Ha még nem, akkor tedd meg. Határozd el: én most félreteszek mindent, hogy Jézussal legyek, hogy a lehető legjobb társaságba kerüljek. Ez a bűjt. Ez más színben tünteti fel a bűjtöt is. Sokan csak a lemondás, nélkülözés, hiány felől tudják megközelíteni. Pedig ennek éppen az ellenkezőjéről szól: azért mondok le bizonyos dolgokról, azért helyezek háttérbe dolgokat, hogy legyen időm a legjobb társaságba kerülni!

A héten találkoztam egy régi, nagyon kedves barátommal. Meghívott egy kávézóba. Nagyon megörültem, hogy újra láthatjuk egymást és beszélgethetünk. Ő olyan ember, akivel kölcsönösen megélhetjük egymás jelenlétében azt, hogy önmagunkat adhatjuk. Persze ahhoz, hogy találkozni tudjunk, el kellett halasztanom munkákat, és le kellett mondanom egy olyan programról is, amit kikapcsolódásként terveztem be. Ezeket mind félre kellett tennem, de

örömmel tettem félre még a jó dolgokat is, mert annyira örültem annak, hogy most egy nagyon jó barátommal pár órát nagyon jó társaságban leszek. Hát ilyen a böjt: félretenni bizonyos dolgokat, de nem azért, hogy félre legyenek téve, hanem azért, hogy Jézussal találkozzunk a lehető legjobb társaságba kerüljünk.

Miért a Jézussal való közösség a legjobb társaság? Erre nagyon sok példát fel lehetne hozni. Mi most maradjunk csak annál a kettőnél, amit a tanítványok csoportja, és a több ezer fős sokaság mutat.

2. Miért volt a tanítványok számára Jézus a lehető legjobb társaság?

a, A tanítványok rengeteg élménnyel térnek vissza abból a küldetésből, amivel Jézus bízta meg őket. Tele vannak sikerélménnyel, lelkesedéssel, és *van kinek elmondaniuk!* Nemcsak a bánatukat, de az örömeiket is. És Jézus szívesen és örömmel, és végtelen megértéssel végighallgatja őket. Ugye, milyen jó, amikor velünk is ez történik? Ha van valaki, akárcsak egyetlen valaki is, akinek fesztelenül, őszintén, keresetlen szavakkal, önmagunkat adva nyíltan, felszabadultan elmondhatunk mindent! És tudjátok, milyen sokan nem tudják ezt megtenni? Milyen sokan szenvednek attól, hogy nincs egyetlen ember sem, akivel így meg tudnánk osztani mindent?

A héten megint beszéltem egy olyan házassággal, aki a saját házastársával sem tudja ezt megélni. És hány házastárs van így, és hány gyermek nem tud így megnyílni és beszélni a saját szüleivel, mert nem érzik, hogy a szüleik kíváncsiak lennének arra, ami velük történik. Ha Jézus jelen van az életedben, mindig van kinek elmondani legbelsőbb dolgodat is... és mindig úgy teheted meg ezt, hogy Ő szívesen, örömmel hallgat meg, végtelen megértéssel, anélkül, hogy közbevágna.

b, De emellett azért is a legjobb társaság Jézussal lenni, mert *mindig tudja, hogy éppen mire van a legnagyobb szükségünk.* Hogy mire van a legnagyobb szükségünk – ezt még sokszor saját magunk sem tudjuk. Nos, Jézus tudja. A tanítványok milyen küldetésből jönnek vissza? Folyamatosan emberekkel foglalkoztak, végighallgatták az emberek örömeit-bánatait, rengeteg emberi problémával találkoztak, rengeteg emberi bajon segítettek. És ezért most arra van leginkább szükségük, hogy egy kicsit emberek nélkül legyenek. És mit tesz Jézus? „Maga mellé vette őket, és visszavonult velük magányosan...” Ezzel az a szándéka Jézusnak, hogy tanítványai számára egy kis nyugalmat és felüdülést biztosítson. Milyen jó, ha van ilyen társunk, akinek arra is van figyelme, hogy mire van szükségem, és amire szükségem van, azt meg is adja! Nos, ezt Jézusnál senki sem tudja jobban!

Gondol-e így a vele való együttlétekre? Annyira megragadott ez a jelenet, hogy: „maga mellé vette őket és visszavonult velük egy helyre.” Egy olyan helyre vonult velük vissza, olyan állapotot biztosított a számukra, amire a leginkább szükségük volt, ami a leginkább a javukra vált. Amikor ezen gondolkodtam, egyszer csak eszembe jutott a 23. zsoltár: olyan Istenünk van,

aki ... Jézus ez a jó pásztor! Hagyd-e, hogy maga mellé vegyen Jézus, és elvigyen arra a helyre, amire leginkább szükséged van?

3. Ezek után azt is nézzük meg, hogy miért volt a sok ezer fős sokaság számára a legjobb társaság Jézus?

a, Először is azért, mert amikor utána mentek, akkor: „*magához engedte őket.*” Ez a kifejezés is annyira megmelengette a szívemet. „*Magához engedte őket.*” Nem is nagyon kell magyarázni, miért olyan fontos ez. Ebben is olyan nagy hiányaink vannak. Nagyon sokan vannak, akik ritkán élik át, hogy valaki magához engedi őket. Megint beszélhetnék sok házasságról, szülő-gyerek kapcsolatáról, ahol ez nincs, nem működik. Ahol már régóta az a baj, hogy a férj vagy feleség nem engedi magához a társát. És hány gyerek szenved attól, hogy érzi, a saját apja vagy anyja nem engedi magához. Nincs intimitás, nincs elrejtettség... És aztán felnőve ő sem lesz képes igazán közel engedni magához senkit. Sokan ezért maradnak egyedül... Milyen sokszínű lehetett az a több ezer fős sokaság! Hányféle bajjal, bűnnel, problémával. És Jézus nem válogatott közöttük. Ő mindenkit magához enged, bármilyen is legyen az élete.

Lehet, hogy benned is van kétség, hogy ezért vagy azért nem vagy kedves Istennek, tettél vagy mondtál valamit, amit nagyon szégyellsz, és azt gondolod, ezzel a bűnnel, ezzel a hibával biztos nem mehetsz hozzá. Halld meg most, mert rád is vonatkozik: Jézus magához enged téged. Ha utána mész, ahogyan az a sokaság is, akkor magához enged téged. Ha még soha nem élted át, hogy valaki igazán magához engedett, akkor Nála ezt átélheted. Ő magához enged téged.

Az is feltűnt, hogy a tanítványait „*maga mellé vette*”, a sokaságot „*magához engedte*”. Van ilyen különbség. Ismerhetjük ezt is a saját életünkből. Van, amikor olyan állapotban vagyunk, hogy nagyon szeretnénk, hogy valaki megértsen minket, de tenni nem nagyon tudunk érte, annyira erőtlenek vagyunk... És ilyenkor olyan jó, ha valaki felkarol, ha valaki aktívan maga mellé vesz, és visz minket. De olyan is van, hogy bennünk van nagy aktivitás, mi megyünk, határozottan, és szeretnénk valamit céltudatosan megkapni a másiktól, és milyen jó, ha ilyenkor az a másik magához enged, ha fogadóképes, ha nem pattanunk le róla. A Jézussal való kapcsolatunkban is változik ez. Hol ilyenek vagyunk, hol olyanok. De ő mindkettőt felismeri és megadja: ha kell, maga mellé vesz, és visz. Amikor pedig nem kell felkarolni és vinni, mert mi megyünk, akkor meg magához enged minket.

b, És végül: azért is Ő a legjobb társaság, mert Ő az, *Aki Isten országát közénk hozza.* Kétféleképpen teszi ezt: beszél, tanít róla, de ugyanakkor meg is valósítja az életünkben. Ennek egyik jele, hogy gyógyít – akár testileg, akár lelkileg. Isten országának az erőit közli. Ez az Ő gyógyításainak a lényege: hogy azzal mennyei erőket mozgósít és áramoltat az életünkbe.

Eszembe jutott: mennyire mélyen vágyunk erre. Amikor szerelmesek vagyunk, talán akkor szeretünk leginkább, akkor szeretetünk legjavát adjuk. És mit szoktunk ilyenkor érezni? A férfiak

mondogatják is: lehoznám neked a csillagokat is az égből. Tehát amikor nagyon szeretünk valakit, akkor valami égi, mennyei dologgal szeretnénk megajándékozni. És persze, titkon mi is azt reméljük, hogy aki minket szeret, az is így szeressen. De hát emberek vagyunk, nem hogy a csillagokat nem hozzuk le a másoknak, hanem sokszor még az is nehezünkre esik, hogy a szemetet kivigyük a kukáig.

Jézus nem a csillagokat hozza le nekünk az égből, hanem annál sokkal többet: Isten országát. Annyira szeret minket, hogy csillagoknál végtelenül többet mozdít meg és hoz közénk: Isten országának erőit. És amikor ezek az erők beleáramolnak az életünkbe, és átjárnak, akkor ott valami gyógyulás, valami javulás történik.

Sőt, Ő azért vesz maga mellé, vagy azért enged magához, hogy ezt megadhassa! Hogy Isten országának erőit lehozza és adja nekünk!

Mi a böjt? Félretenni dolgokat, de nem azért, hogy félre legyenek téve, hanem azért, hogy félrevonulhass Jézussal. És ha ez megvalósul, akkor mi lehet az eredménye? Az, hogy a lehető legjobb társaságba fogsz kerülni. A Jézussal való társaságban pedig nyugodtan átengedheted magad annak az édes, megnyugtató érzésnek, hogy az fog veled történni, ami leginkább javadra van!

Szűcs László